



יד ושם



המשרד לאזרחים ותיקים

## "לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

### שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו [www.ledorot.gov.il](http://www.ledorot.gov.il)

#### שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מיטנר	שם פרטי: דויד
--------------------	------------------

#### פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: מיטנר		בלועזית Meitner
שם פרטי איתו נולדתי: ד'ור	בלועזית David	מין: זכר שנת לידה: 1933
עיר לידה: בודפשט	בלועזית Budapest	ארץ לידה: הונגריה
שם פרטי ושם משפחה של האב: ארפד מיטנר	שם פרטי ושם נעורים של האם: מלר ברטה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בודפשט	בלועזית Budapest	ארץ המגורים: הונגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) השכלה יסודית ומחצית מתיכון	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא) "הבונים" לאחר המלחמה
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) בודפשט		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: בודפשט	תאריך השחרור: ינואר 1945	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור נשארתי בבודפשט עד שברחתי לאוסטריה	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי	שנת עליה: 1947	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה "אקסודוס"

**אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה**

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

**נא לכתוב בגוף ראשון**

אבי היה עובד דפוס ואני למדתי בבית ספר גבוה מול הבית שבו התגוררנו, אימי לצערי נפטרה בלידתי וכך נותרתי בן יחיד. אבי גידל אותי לבד אבל לקראת המלחמה לקחו את אבי ממני ונשארת לבד, בלי חברים ובלי שום עבר והיסטוריה. אחרי שלקחו את אבי הייתי צריך להסתדר לבד, הייתי גונב ולא הולך לבית הספר, אחר – כך הבנתי שאת אבי לקחו למחנה ושם הוא נהרג, זה היה מחנה שייצר נשק.

**נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה**

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

מארגון "הבונים" העבירו אותנו לצרפת דחוסים בתוך "גיגית" 4,000 אנשים ועד שהגענו לשם הגרמנים החזירו אותנו לגרמניה. אני לא הייתי עונד טלאי צהוב של מגן דוד בגטו עד שתפס אותי נאצי הונגרי ואמר לי: "אתה יהודי!" אני הכחשתי והוא הפשיל את מכנסיי וזיהה מיד שאני יהודי, הושפלתי נורא. ההונגרי נתן לי שתי סטירות, החזיר אותי לגטו ואמר לי: "תחשוב שאבא שלך נתן לך את הסטירות הללו". בין היתר באותה תקופה היו לי בעיות דיור אז הייתי בורח ונכנס לכל מיני מקלטים למיניהם, אף אחד לא ידע מה הולך. הגרמנים הביאו את כולם בלי להגיד כלום או להסביר, היינו בחוסר ודאות מוחלט, ידעתי גם שלקחו חלק מהאנשים שהיו איתנו לנהר ושם ירו בהם עם מכונות ירייה.

**אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

ברגע שהרוסים הגיעו ידעתי שהכול נגמר, הגעתי למחנה עקורים והשפה הוחלפה לשפה הרוסית, החיילים הגרמנים נעלמו והופיעו חיילים רוסים. החיילים הרוסים היו מחפשים בחורות שיוכלו לבלות איתן את הלילה, אני כדי לשרוד הייתי מראה להם איפה בדרך כלל מסתובבות בחורות והם בתמורה היו נותנים לי אוכל. אחרי שנגמר הכול באו שליחים של "דרור" שרצו להעלות אותנו לארץ ישראל, הם הביאו איתם בגדים ואוכל ובשנת 1947 עלינו באוניית "אקסודוס" לארץ ישראל. האנגלים החזירו אותנו בחזרה לגרמניה וגם שם היינו במעין מחנה פליטים, אוהלים במשך שנה בערך לאחר מכן נתנו לנו תעודות מזויפות והצמידו אותי למשפחה, אמרו לי שאני הבן שלהם מעכשיו, כדי שלא יחזירו אותי שוב ולאחר מכן הגעתי לארץ.

**נא ספרי/י על חייך בארץ**

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשהגעתי לארץ, הגעתי לרחובות דרך הסוכנות ושם התחלתי לעבוד בפרדס וגם בתור חשמלאי ובכל מיני עבודות מזדמנות. לאחר מכן עברתי לחיפה ושם עבדתי בתור סבל בנמל עד שהתגייסתי לגולני בשנת 1950. שירתי שנתיים וחצי בערך ולאחר הגיוס הייתי ימאי כמעט ארבעים שנים- שלוש עשרה שנים רב מלחים ומשם התקדמתי לקצין סיפון. את אשתי הכרתי בשנת 1968 כשאני בן 36, היא קרובת משפחה של בן גוריון ובתחילה בכלל יצאתי עם אחותה וכך הכרנו. התחתנו בתל-אביב בשנת 1969 ויש לנו היום שני ילדים, בת ובן. הבת מנהלת את הפילהרמונית בחיפה והבן עובד בהיי-טק במת"מ, ויש לי חמישה נכדים. כיום בזמני הפנוי אני עובד ומבשל. אין לי מסר מיוחד אבל אני יכול רק לומר שצריך לשמור על הארץ הזאת, בימינו הכי קל זה לקום ולהיעלם ולנסות את מזלו בחו"ל, אך בסופו של דבר פה זאת הארץ שלנו והמקום שלנו. יש לי דרכונים רבים אבל תמיד אשאר כאן. יש אנטישמיות גדולה מאוד בהונגריה ובעולם כולו ומה שבטוח שאני לא אתן לאיש מהמשפחה שלי לנסוע לשם בגלל הסיבה הזו, אני יהודי וזה המקום שלי.



יד ושם



המשרד לאזרחים ותיקים

**ראיון: אלעד ג'ומעה, חיפה, מאי 2013**